

Editörden

Emre Erdoğan

Reflektif Sosyal Bilimler Dergisi'nin birinci sayısını yayınladığımız Ekim 2020'de, içinde bulunduğumuz Koronavirüs Salgını koşullarının gerçeklik ve sosyal bilimler arasındaki ilişkiyi sorgulattığını ve Hakikat Sonrası adı verilen bu dönemde sosyal bilimcinin kendi rolünü yeniden tanımlaması gerektiğini vurgulamıştık. 1 Haziran 2021'de yayınlanan üçüncü sayımızda da bu zorlu yolculuğun ilk adımlarını tamamladığımızı düşünüyoruz.

İçinde yaşadığımız toplumun gündemi işgal eden, can yakıcı ve acil sorunlarının yanı sıra; sosyal medyanın verdiği telaş hissini haricinde bazı entelektüel sorunlara da seslenebilen bir yayının içinde yer alabilmek, sosyal bilimcinin eline geçebilecek en önemli fırsatlardan biri olsa gerek. 2021 yılının birinci sayısında "Toplumsal Cinsiyet ve Şiddet" gibi her gün gözümüze çarpan ve daha iyi bir durumu hayal bile edebilmenin zor olduğu bir konuya yer vermiştik. Haziran 2021'de yayınlanan 2021 yılının ikinci sayıysa, daha kadim bir soruya, coğrafyanın kader olup olmadığı sorusuna yanıt arıyor. Dergide deyimden tarihçesini tartışan bir yazı olduğu kadar, muktedirlerin ve elitlerin coğrafyayı nasıl inşa ettiğini de tartışan başka yazılara da yer verilmiş durumda. Bireylerin coğrafyayı nasıl deneyimlediklerini "metrobüs" yolculuklarına dayanarak anlatan bir mikro çalışma, insan merkezli bir anlatıyı terk edip neredeyse bütün evreni kapsayacak, "ekolojik" bir coğrafya tanımının mümkün olup olmadığını tartışan başka bir çalışmayla yan yana yer alıyor. Bütün yazılar, Haziran sayısının konusunu seçerken aklımızda bulunan çok disiplinliliği yansıtmaya çalışıyor. Günümüzde hiçbir sorun, tek bir akademik bakış açısı tarafından "disipline" edilebilecek durumda değil.

Bir süreli yayın çıkartmak, o yayının etrafında beliren bir kamusal alanın inşası çabası anlamına da geliyor. Dergiye düzenli katkı veren Yayın Kurulu, sık sık görüşlerine başvuru Danışma Kurulu, çok büyük bir çabayı harcayan editörler, nazımımızın geçtiği ve sıkışık takvimimize uyum sağlayan hakemlerin hepsi bu kamusal alanın birer parçası. Tabii ki yazılarını bizimle paylaşan ve olumsuz yanıtları bile olgunlukla karşılayan yazarları da bu alanın dışında tutamayız, onların katkısı olmasa derginin tek bir sayfası bile mümkün olmaz. Ve okurlar... *Reflektif*'in yayınlandığı günden beri okuyan, açık erişim olmasına karşın basılı kopyasını ısrarla isteyen ve o yazılara yorum yapan, bizlere mesaj yollayan okurlar da adım adım inşa etmeye çalıştığımız kamusal alanı oluşturuyorlar. İçinde bulunduğumuz dönemin tek renkliliğine inat, her türlü görüşe eşit derecede yer veren rengarenk bir diyalogun oluşması, bütün bu katkı verenler sayesinde mümkün oluyor.

Biz de bu renkliliği koruyabilmek için olabildiğince katılımcı bir süreç yürütmeye çalışıyoruz. Yayın Kurulu'nun tartışmalarından süzülen bir sonraki sayı konusu; ortak bir çabayla bir çağrı metnine dönüşüyor. Taslak metnimizi düzenlediğimiz, konuyla ilgisi olabilecek herkesi davet ettiğimiz bir çalıştayda son haline getiriyor; daha sonra da kamuoyuyla paylaşıyoruz. Dergi, yazılmış ve basılmış az sayıda yazıdan oluşsa da, bu süreç onlarca iyi fikre de ev sahipliği yapıyor. Bu katılımcı süreci daha da genişletmek ve yazarlık-editörlük süreçlerini de katılımcı hale getirmeyi hedefliyoruz.

Reflektif'in gelecek sayısı, hepimizi doğrudan etkileyen bir konuda: Çalışma. Sadece pandemi değil, yaşadığımız dünyanın yaşadığı kökten değişim de nasıl çalıştığımızı ya da çalışmadığımızı da belirliyor. Ekim 2021'de yayınlamayı hedeflediğimiz *Reflektif*'in dördüncü, 2021 yılının üçüncü sayısı bu konuyla ilgilenen, düşünen ve yazan herkesin katkılarına açık.